

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Distributiones

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

etiam in voto castitatis in foro conscientie non sufficit, quævis tentatio, nec periculum, sed magnum, vel ex prava inclinatione oriatur, vel ex complexione naturali, vel pravo habitu. Filliuc. *ibid. resol. 107.*

*Clausula
examinationis.*

109. De clausula (examinationis faciendæ oratoris à confessario) indigere iuramento volunt aliqui, sed si antea ex alia confessione Confessarius scivit veritatem non indiget novo iuramento, ut dispensare possit. Item si causa justa est à parte rei, & confessor illam nescit, neque examinet, & dispenser nulla est, cum non servat formam substantialem præscriptam pro illo actu faciendò: Confessarius debet monere oratorem antequam dispenser de veritate dicenda, aliter dispensatio non valebit, tamen si hæc omittat servanda reliqua, dispensatio est valida. *ibid. ref. 108.*

*De aliis
clausulis,
vid. infra.*

110. Quoad clausulam de confessione faciendâ, & aliis pœnitentiis debet Confessor injungere aliquas confessiones, potest eas injungere, vel semel in mense, vel duobus, vel tribus mensibus suo arbitrio faciendis, & si una fiat 1. Januar. & altera Februar. valet; & si in uno istorum mensium incidat confessio annualis Ecclesiæ non tenetur menstruam facere, secus de confessionibus pœnitentium de aliis pœnitentiis potest suo arbitrio, vel imbecillitate pœnitentis aliqua opera pia in die, vel Hædomada, aut mense injungere, sicuti est jejunium, vel alias preces. In voto Religionis vero quæ jubentur quotidie imponi, recordetur exceptionis voti, quo tenebatur. Porrell. *ibid. resol. 109.*

111. De clausula (dummodò impedimentum sit occultum) advertendum est publicum esse illud, quod est notorium, & foro contentioso deductum, ita ut rectè ac simpliciter dicatur publicum, *ibid. ref. 110.*

De Clausula (gratis ubique) intelligitur prohibere solum munera à manu, & non poculenta, & esculenta, quæ animi gratia donantur. Perez, *ibid. resol. 111.*

112. Annuendum est à Summo Pontifice, oratoribus pro dispensatione in se-

cundo gradu consanguinitatis etiam privatis. Navar. *par. 8. tr. 7. resol. 8.*

113. Plura rescripta concessa à Summo Pontifice, semper præferendum est ultimum priori, facta mentione de prioribus, maxime pro diversis beneficiis, vel pluribus Ecclesiis, in secundo debet fieri mentio de primo, & de processu exequuto ex primo rescripto Panorm. quando duo rescripta impetrant unum à principali, & alterum à Procuratore, & ignorante datur optio, quo uti vellet, *par. 8. tr. 7. ref. 4.*

114. Dispensatio statim quod signatur à Pontifice valet in foro conscientie, quia in dispensatione non aliud quæritur, nisi voluntas Pontificis, quæ in signatione habetur. Paschal. & alii, *p. 10. tr. 16. ref. 55.*

Valida est dispensatio si ponatur una causa pro alia, ut mulier non remaneat in nupta. Sanch. & alii, *ibid. tr. 11. ref. 42.* Vallet dispensatio quando causæ adæquatæ veræ additur aliæ similis falsa. Leand. & alii, *p. 10. tr. 1. ref. 43.*

115. Possunt Generales vi Privilegiorum sibi à Papa concessorum, non solum in capitulo Generali, vel Provinciali, sed extra dispensare cum suis Regularibus illegitimis, non solum ad dignitates inferiores, verum etiam ad Generalatum, unde conclusum est per multos DD. utriusque classis, posse superiores Regulares cum suis subditis illegitimis ad Generalatum dispensare, maxime, & si opponatur in Privilegio clausula universalis, & indefinita, & ad nostram Doctrinam non obstant dicta in additione ad priorem tractatum, *p. 10. tr. 9. per tot.*

DISTRIBUTIONES.

1. Canonicus, vel beneficiatus impeditus propter negotia Ecclesiæ, & non potest adesse choro, potest recipere distributiones etiam in infirmitate eventa ex justa causa dum absuit à Choro, secus si ex injusta: Bonacina, *par. 10. tr. 16. ref. 54. in fin.*

2. Dispensatus in ætate, ut sit Canonicus potest recipere distributiones, sed non insistere Capitulo quoad vocem, si non sit

Præferendum est rescriptum ultimum priori.

Potest uti, quo velit. Sign. à Pontifice valet.

Valet si ponatur una pro alia, vel si causa vera additur falsa.

Possunt dispensare Generales cum subditis illegitimis ad Generalatum.

Potest recipere distributiones impeditus pro Ecclesiâ.

Etiâ dispensatus in ætate potest recipere sit

distributio- nes etiam no sedendo in proprio stallio. fit subdiaconus, *ibid. §. Notandum 1.* Sic Canonicus non sedens in proprio stallio, vel non firindutus vestibus solitis, dummodò aliud non sit statutum, §. *Secundò, Nota.* Ita etiam absens à choro iustis de causis, *ibid. §. 3.*

DIVORTIVM.

Sodomina de- ber esse cum seminis effu- sione, ut sit causa divor- tii. 1. Copula Sodomitica imperfecta cum uxore non inducit causam divortii perpetui, sed debet esse comple- ta cum seminis effusione intra vas con- tra naturam. Sanch. *part. 9. tract. 8. resol. 39.* nec per pollutionem intra crura mu- lieris, contra Texeda, *ibid. §. Hinc dicitur.* neque per fornicationem mulieris vel matrimonium cum alio initum si ipsa bona fide putaverit virum obiisse Lay- man. *lib. 5. tractat. 10. cap. 7. numer. 13.* Præpositus alique quia non est adulte- rium formale, sed materiale tantum, p. *11. tr. 5. res. 47.*

Divortium concedendum est marito ejicienti uxorem cui ali- menta nega- vit, dummo- do ea inten- tione non ejecisset. 2. Concedendum est Divortium mari- to, qui uxorem ejecit è domo negando ei alimenta, & ipsa per hoc fornicata est, nõ idèò adulterio consentit, nec à divor- tio faciendò impediendus est, secus si ea intentione ejecisset, ut compulsa neces- sitate adulterium committeret, *ibid. re- sol. 38.* Et potest petere divortium etiam quod uxor adulterata est per vim gra- vem cadentem in constantem virum, *ibid. §. Sed si quæres.*

Non tenetur dimittere uxorem perti- nacem in adulterio. 3. Non tenetur vir uxorem dimittere adulterantem, & pertinaciter perseverantem in adulterio, sub peccato mor- tali, nisi in rarissimo casu, itaut dimissio sit apta ad emendationem absque incon- venienti, aut ad evitandam suspitione, & non sit marito valde incommoda, & non sit aliud remedium sufficiens ad e- mendationem, tenetur eam dimittere. Sanchez *ibid. resolut. 40.* Sic multò mi- nus de uxore cum viro adulterante, *ibid. §. Sed quid dicendum.*

Potest cogi vir post adul- terium, ut uxori recon- cilietur. 4. Vir, qui post divortium adulte- rium commisit, non solum ex Judicis sententia, & ex officio, sed ad petitio- nem partis, cogendum esse innocen-

tem, (postmodum nocentem, nocenti dimisso reconciliari) obligatusque esset in conscientia, hanc præstare reconcili- ationem quolibet volente, & de hoc alibi dictum est, *ibid. resolut. 39. p. 11. tr. 5. res. 37.*

5. Mulier adultera ingressa in Mona- sterium, vel tacente viro offenso potest professionem emittere absque eo, quòd vir teneatur ingredi Religionem, sed potest in sæculo manere absque ullo vo- to. Diana, *ibid. resolut. 60.*

Mulier adu- tera ingressa Monasterium potest profes- sionem emit- tere.

DOLOR.

Actus doloris in Confessione faci- da, potest præcedere tempus, v. g. si manè dolet, & actu non revocato post tres, vel quatuor horas confiteatur sine novo doloris actu, satisfacit confessioni, & si nocte præcedente examinavit suam conscientiam eliciendo actum doloris, potest manè confiteri, sic etiam transa- cto die, actu tamen non revocato. Diana *part. 9. tr. 9. resolut. 51.*

Non est neces- se ut dolor sit semper actua- lis quando actu non re- vocavit an- tecedentem.

Contritionem de metu pænæ Pur- gatorii sufficere ad valorem Sacramenti docet Leandrus, sic etiam attritio de morte subeunda per sententiam Judicis, ob infamiam, est sufficiens ad valorem cum aliquo respectu ad Deum, ut sit do- lor de peccato commisso. Lugo. *ibid. §. Nota hic.*

2. Qui confitetur de venialibus tan- tum, tenetur elicere actum doloris effi- caciis, sicut tenetur in Confessione de mortalibus. Diana *part. 9. tr. 9. resolut. 31.* Peccata venialia possunt remitti virtu- te. Sanchez, *ibid. §. Sed si.* Similiter dolor de peccatis validus est si habeatur ante, vel post Confessionem. *ibid. tr. 9. resolut. 37.*

De veniali- bus etiam e- licendus est dolor.

DOMINVS.

1. Certum est servos esse in Dominorù potestere. Quæ potestas rectè de- finitur, Jus quod Dominus habet in ser- vum. Et omni suo effectu eadem est cum dominio.

Potestas Do- minica quæ- ritur. Quid Domi- nus?